

1790 Pokubiatto Poëgnanie trybunatu.

POZEGNANIE TRYBUNAŁU
ZA ŁASKI
JASNIE WIELMOŻNEGO
PAWŁA
BUŁHARYNA

PODKONIUSZEGO W. X. Litt:
-KAWALERA ORDERU S. STANISŁAWA
OD PALESTRY
MIANE

1790. 7bra 30. w Grodnie
PRZEZ JP. POKUBIATTE.

Weyście w Funkcyą Deputata, nic więcey nie oznacza, jak chęć służenia Publiczności; a sama Exekucya obowiązkow, wyjaśnia istotny skutek tego Urzędowania; koniec zaś tego oboyga, ukazuje owoc z powołania i exekucyi zrodzony; a do ktdorego krytyki lub pochwały, Powszechność w wolnym Narodzie ma Prawo.

Dziś przyszedł ten czas, w którym Wy Sędziowie Trybunału Gł: W. X. Litt: czekaliście, jaki Wam taż Powszechność przynosi wieniec, z któregobyście mieli wyobrażenie, zdolne do zobaczenia się, jeśli Urzędowania Waszego, początek stwierdził, jey nadzieie w wyborze, śróddek: przyozdabiał powołanie, a koniec: przyodził Was w prawdziwą chwałę.

Palestra Trybunału Gł: Litt: reprezentująca Osoby Powszechności pod Waszą władzę Sądowniczą idącey, gdy i sama zostaje członkami nieoddzielonemi tego ogółu, a jest najbliższym świadkiem czynności Waszych; Ta więc przezemnie i Imieniem Narodudziś oddaje Wam takowe wyobrażenie, z chwały rzetelney i wdzięczności nayszczulszey ułożone.

Duszom wielkimi i wspaniałemi Cnotami przyozdobionym, dla dzieł Ich chwalebnych niemasz wyżey szacowanej nadgrody, nad tę: że Ich czynność czyni pożytek mnogiey liczbie Ludu, a tenże Lud zna wspaniałość, wielbi doskonałość, i oświadcza hołd wdzięczności swojemu Dobroczyńcy.

Takową więc nagrodę Wam Sędziowie Tryb: w znaku wdzięczności oddaje dziś Narod, bo zna: że tylo takiej żądacie, i w celu odebrania takowej starania swoje przykładaliście.

Z pośródka tak znaczney liczby współ-ziomkow, wybor Was każdego wszczegulności w swym Woiewództwie, Ziemi i Powiecie na tę Funkcyą, już tym samym stwierdził Ich zaufanie w wielkich Waszych sentymentach.

Przyjęcie zaś ochoce włożonych od współ-Braci na siebie obowiązkow posługi Publiczney, z stratą własnego Maiątku, z opuszczeniem swoich interesow, daie dowod ochoty do dzieł chwalebnych i wspianiałości Dusz Waszych.

w Czasie dopełniania obowiązkow Urzędu, dawane wyroki stosowne do sprawiedliwości, i dogodne regułam Prawa, są przyczyną do wielbienia Waszey bezstronności i doskonałości.

Utrudzenia się Wasze z naygorliwszym staraniem bez oszczędzenia zdrowia, aby z pod Ich prasy wychodzące dzieła naydoskonalnszemi były (a z skutku takiej usilności) gdy nie słusnie wydarty Maiątek, właścicielowi wrócono; chciwy życia cudzego, na własnym pokonany, ochoczy prześladowca niekażoney cnoty, w swym zapędzie wstrzymany; nienależnie zakłócony, zapewnienie spokoynośoi odebrał; nie winnie oczerniony, swą sławę ocalił; szukający pożytku w pieni, na złe mniemanym zysku zawiodł się; więc wyroki Wasze, z których jedni własność, drudzy spokoyność, inni wolność, ostatni bezpieczeńność odebrali, są przyczyną: że powszechność zna siebie być obowiązana do wdzięczności, a którą z nayczulszym sercem Wam Sędziowie Trbłu oświadcza dziś jako w czasie konkluzyi prac Waszych, zamierzonym przez Ustawy Narodu.

Do tych prac chwalebnie przez Was zaskutecznionych, gdy wdodatku, szczegulne ieszcze czynności między siebie rozebraliście; z tych więc powodow mam obowiązek i w szczegulności oświadczyć naszą czulość za tę ich ofiarę.

JW. Marszałku jako umieszczony zostaiesz na czele Magistratury Trbłu Głł: pierwszym więc stajiesz się obiektem, abyśmy Ci z Twe Urzędowanie w znaku pierwszeństwa w tey Naywyższej Juryzdykcji W. X. Litt: a dopełnione dokładnie i pożytecznie Krajowi obowiązki Prawem twey prerogatywie nadane, oświadczył: iż naymiley u Powszechności są szacowane dzieła Twoie z tego Urzędowania wynikłe.

Gdy:

Gdybym chciał wyliczać przez szczeguły te wszystkie płoty, jakie z trzymaney przez Ciebie Łaski w tym Naywyższym Sądzie chwalebnie urosły, stałbym się przyczyną znakow na twej twarzy uczucie niewinne wyobrażających (bo wiemy, że zamiar pracy Twoiey, był nie dla chluby prywatney, lecz pożytku powszechnego); na ozdobę zaś Twoją dość wspomnieć, żeś z pośredka Koleg we wszystkim tym, co na zaszczyt człowieka służy w równości stojący, przez Ichże samych na Pierwszeństwo obrany i osadzony.

Stan zaś Rycerski (z pomiędzy którego nie losem oddzielnego wyniesienia się, lub nakazem Tronu, ale samey miłości i zaufania powodem do Łaski wybrany zostałeś) szczegulniey Naywyższą wdzięczność oświadczają, za przykładne tey Łaski utrzymywanie, boś w Styrze oną Narod przekonał: że Stan Rycerski nie jest upośledzony w zdolności posiadania tego dostoieństwa, a do którego przyięcia był częstokroć bojaźliwy. Z przykadu zaś odbytey Kadencyi teraznieyszey, wnioskowe zapewnienie przekonanie Powszechności utwierdza, że i do końca z naywyższą dla siebie chwałą, a społecznosci pożytkiem tą Łaską władać będziesz.

JW. V. Marszałku w zastępnym władaniu tą szczegulną prerogatywą, gdy dziełem Twoim, obok zawsze itaś z mającym pierwszeństwo do tey Łaski; przeto od nas równego wymiaru wdzięczności staiesz się obiektem.

JW. Pisarzu, do którego szczegulnych z swey osoby zasług, jeszcze do tego Kancellarya przez Ciebie wybrana (a z osob nauką, cnotą i szczegulnemi przymiotami zdadności przyozdobionych złożona) przykadą się do twej sławy, Tobie więc i Jego Kancellaryi, czytają z serc naszych przynosiemy ofiarę podziękowania.

JW. Podskarbi exekucya Twego szczegulnego obowiązku, gdy nas przekonywa, żeś łagodności i litości stron dostrzegał, a te jako nie ucisku, lecz względu doświadczyli od Ciebie; niosą więc oni znak swego przekonania o twej wysoce wielbionocie

Smiertelność Człowieka niczym się nie okrasza, i w pamięć śladów życia jego wniczym bardziey nie utrzymuje, iak wdzielach chwalebnych: taki Kolofs i Wy przeszli Sędziowie w dopełnieniu obowiązkow kończonego dopiero Urzędowania dla siebie zbudowany, w pamiętkę potomności rzucacie.

Dziś przyszedł ten czas, w którym między Naszą a Waszą twarzą (jako portretem do wyobrażenia uczucia człowieka przeznaczonym) zachodzi różnica.

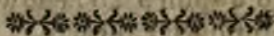
Wy bowiem Sędziowie kończąc czynności Waszę, gdy zechciecie one roztrząsać i Ich krytykami siebie samych robić; to gdy wdzielach Waszych same czyste przekonanie było przewodnikiem, dość więc macie pobudek do radosnego uczucia, iż sumienie Wasze jest spokojne.

My zaś z liczbą Powszeczności złączeni (dla której przykładnie służyliście) wspominając nato, że czas dzisiejszy odbiera moc Sądu, tak przez Nas pożądanym, sprawiedliwym, wiernym, doskonałym y wysoce szacownym Ludziom; tą racyą twarz Naszą z wesołego do tych czas na Wasze czynności poglądania obnażamy, a znakiem smutku (z straty tak bliskiej społeczeńności z Wami) okrywamy się.

Szczegulnie zaś Palestra Trybłu tego uczucia dla siebie smutnego, bez wyrażenia cierpliwą być nie może, bo'ta: jak za stołem widziała Was godnemi Sędziami; tak wprywatnym obcowaniu doświadczyła, iż prawdziwe wolnego Narodu systema utrzymując, wszędy współ-rowiennictwo, ludzkość, przychylność, miłość, były prawidła obeyscia się wzajemnego z Nami.

Z Grona koleg moich, Ich rozkazem jestem oznaczony, abym od powołania Naszego w znaku pełniący się dla Was attencyi Naszey, oświadczył: iż oni wielbią doskonałość pracy Waszey, a są najwdzięcznieyszymi, że tak miłey w tym bliskim pożytciu z sobą, pozwoliliście Nam doświadczać otwartości serca życziwego; y jeśli w opowiedzeniu tego zlecenia, do przekonania Was zupełnego o myśli y uczuciu Koleg moich ku Wam nie-trafiłem, to barzicy mey niezdolności, niż Ich nieuczynności przypiszcie.

Zwracaycież się dopióro ochóczo do tych, którzy (w wyobrażeniu siedlika swego) Was na to mieyce przyślali, a tam radośnemi znakami przydzieicie się, boście Ich zauffania niezawiedli; w wymiarze zaś wzajemności, My tu o Was, a Wy z współ-oddziałami swemi u siebie, o Nas z pamięci wiekuiszey miłego wspomnienia nie głożymy.

~~7~~

XVII. 2. 999